

жествѣ, въ послѣдніе же дни тогожде, ради насъ, и ради нашего спасенія ѿ Маріи дѣвы Богородицы, по челоѣчествѣ: Единаго и тогожде Хріста, сына, Господа, единогоднаго, въ двѣхъ естествахъ неслитнѣ, неизмѣннѣ, нераздѣлнѣ, неразлучнѣ познаваемого, (никакоже различію двѣхъ естествъ потребаемѣ соединеніемъ, паче же сохраняемѣ свойствъ коегожде естества, во единомъ лицѣ и во единѣхъ ѹпостасѣхъ совокупляемаго): не на два лица разсѣкаемаго или раздѣляемаго, но единого и тогожде сына, и единогоднаго Бога Слова, Господа Исуса Хріста, ѿкоже древле Пророцы ѿ Немъ, и ѿкоже самъ Господа Исусъ Хрістосъ научи насъ, и ѿкоже предаде намъ символъ Отецъ нашихъ. Послѣ потѣрдіа и пѣрвы - те тры соборы, и символ-атъ.

Глава 55.

За смѣщеніа-та на церква-та, въ времето на самодержец-атъ Анастасіа.

Когато са реши Анастасій, Дікоръ именованъ да са прогласи за самодержецъ, понеже имаха смнѣніе, зацо е бѣтихіанинъ, пѣрво дади писмено исповѣданіе, че ще да сохрани колко-то опредѣли православный-атъ соборъ въ Халкидонѣ, и послѣ са вѣнча за самодержецъ, кадѣ четиристотанъ и деведесать и еднѣхъ годинѣхъ по Хріста; и отъ начало-то са яви много добаръ, и са грижиши за добро-то состояніе на церква-та, а послѣ са промѣни, и пѣрво проповѣда, да е сѣкой свободанъ въ мненіа-та си за вѣрѣ-тѣ; отъ кое-то са раздѣли-